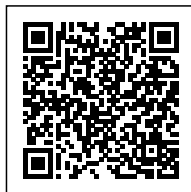

THƠ: HẠT LUÂN HỒI; GIEO HẠT TỪ BI

Hạt luân hồi mấy nhánh rụng hư/Mảnh ta-bà khéo tay người sàng sảy/Uơm trở hạt ngàn đóa tịch
nhiên/Tâm an yên chặm lối tịch huyền...

HẠT LUÂN HỒI

Hạt **luân hồi** rơi đây ba túi mộng
Nhốt não nề chiếc khóa vô minh

Dốc trần tình vô thường mê ảo
Ngã bóng mình chuốt cạn hư vinh.

Kìa! Vô thường xẻ dọc điều linh
Một nửa phù trầm
Một nửa điêu...

Khói sấm si chiêm ngòi lửa hận
Người lặn độn khắc gọt màu tang.

Kìa! Đóa tâm an miên cực lạc
Người gieo hạt chấp vá trần dư
Cuộc hồi sinh tự mình "trực chỉ"
Lý sự rành rành hiển chân như.

Hạt luân hồi mấy nhánh rụng hư
Mảnh ta-bà khéo tay người sàng sẩy
Ươm trở hạt ngàn đóa tịch nhiên
Tâm an yên chạm lối tịch huyền...

GIEO HẠT TỪ BI

Đong đầy một túi từ bi
Tôi đem đổ hết cuồng si lỗ lã
Mang về một thúng hư không
Đem gieo hạt giống cánh đồng diệu nhiên.

Tôi vẽ vẽ nét hoa tiên
Cánh sen quốc độ bên thiên am xưa
Lá xanh phơ phất hương mùa
Gió làn run rẩy bóng vừa nở hoa.

Tác giả: **Kim Thu**

Trường TH Kim Hòa B, Kim Hòa, Cầu Ngang, Trà Vinh